

הקם להקימך השכם להושיבו

אנחנו יצורים מקובעים ומסורבלים, קשה לנו עם שינויים ולכן אנחנו מעדיפים לדלל יוזמות שעלולות לפגוע בערכי יסוד כמו רביצה בטרנינג קרוע על הספה * בשביל הזכר המצוי, הכנתי מדריך "עשה ואל תעשה"

קולה קרה וכמה זיתים?

סיוה, שיפוץ וריהוט מחדש

כשרעייך מתחילה לעיין במגזיני עיצוב, להסתובב בבית עם מטר ולהסתכל על הקירות במבט מהורהר ועם הראש הצידה, יש סיכוי טוב, כלומר לא ממש טוב, שלפניך פרויקט שיפוץ שאתה ממש לא מעוניין בו. מדובר בכאב ראש אדיר שתרומתו להמשך חיך מוטלת בספק, אבל כנראה אחריו תזדקק לתרומות כי העלות שלו לא דומה לשום אירוע שאתה מכיר. מבחינתך אפילו סידור המיטה בבוקר הוא מיותר, הרי ממילא בעוד כמה שעות חוזרים לאותה מיטה לשנ"צ, אז בטח שאין סיבה להחליף צנרת, לרהט מחדש, לשים פרקט ולהרוס קירות רק כדי להקים שם קירות אחרים. נסה לדחות את האירוע למועד אחר, תוך פליטת מש"פטים כמו "עוד נגלה פה בולען", "נחכה שהילדים יעזבו/כשנגמור את המשכנתא/כשהשלטון יתחלף" ו"זה לא זמן טוב, הדאו ג'ונס בירידה ונפטון בנסיגה". רק קח בחשבון שאם היא מתחילה להשתמש במונחים כמו "הבית לא זורם לי", "החלל לא מרגש אותי" ו"יש לי בעיה עם הפנג שואי" הלך עליך, ותתכונן לאוברדרפט בגובה התל"ג של סין.

טיולים

משפט כמו "הילדים לא מכירים את הארץ" הוא מסוכן לשלוה של כל גבר חובב רביצה ביאור. יש כמובן גברים שהם חובבי אופנועים, טיולי ג'יפים וטיולים רגליים, אבל אם אתה לא אחד מהסוטים האלו, היזהר כי אתה עומד למצוא את עצמך בטיול בנגב או בקמפינג בנחל עמוד, ובמקום לנחור במיטה המפנקת שלך תחלוק אוהל עם משפחת ברחשים רעבים. בדמיונה הפרוע של זוגתך אתה מהגברים האלו שבונים לילדים בית מקרשים על העץ ויש להם אולד שוויצרי בכיס, ערכת קפה וגוייה בבגאז', אז מה אם אתה בקושי מסוגל להעמיד מכונת אספרסו והכי קרוב שהגעת לבית מעץ זה לשיר את "הבית של פיטטוק".

הסיבה היחידה להסכים לטיול בארץ היא כדי לטרפד את התוכניות שלה לטיול בחו"ל שיעלה פי שניים (אם כי גם זה כבר לא בטוח). אם היא בכל זאת מבקשת ממך להזמין טיסות, נסה לשכנע אותה שעדיף לטוס לפריז עם קונקשן של שבע שעות דרך טורקיה לא כי זה עולה פחות, אלא כי ככה הילדים יכירו ארצות חדשות וישפרו את הציון בגיאוגרפיה.

פריקט פיני

כשמופיע המשפט "חייבים לעשות סדר בארון/במ"ק רר/במחסן", אתה בבעיה. מדובר במטלה שכרוכה לא רק במאמץ פיזי, בסחיבת סולם ובטיפוס לגובה, אלא גם בקושי נפשי כתוצאה מפרידה מחפצים שיקרים לליבך (ורק אליו, חוץ מזה הם לא שווים שקל) כמו אוסף הכבלים למטעני נוי קיה משנות ה-90 (אולי פעם אעשה תערוכת רטרופסקטיבה של טלפונים ישנים שקניתי). גם סידור ורענון המקרר יכולים להיות מאתגרים. גבר ממוצע משוכנע שקוטג' הוא טרי כל עוד הוא עדיין לבן ולא יוצאים ממנו יצורים חיים. לתאריך התפוגה הרי אין משמעות, אלה סתם מספרים, ומבחן הריח הוא המבחן הקובע, גם אם אתה מצונן. אחת הדרכים להקטין את הנזק ולשמר בולונז בן כמה ימים היא להפגין לארגיות בדברים זולים ולזרום בקלות עם זריקת באגט ישן, שהוא כבר כל כך קשה שאפשר להשתמש בו רק בתור לום.

כאמור, אין בטור זה פתרונות ליוזמות המסוכנות של בת הזוג, אבל עצם המודעות לסכנות חשובה. בהצלחה. ✪

yairn@israelhayom.co.il

מובל לתא המדידה כשעל זרועו 15 טיי-שירטים שהוא לא מבין מה ההבדל ביניהן, ומאחור רעייתו מנהלת שיח ערני עם מוכרן טוסי ומלא אמביציה וברקע מוזיקה קצבית ומי טרידה. הגבר מתבאס מהשמנמן השעיר שהוא רואה במראה, החולצות צמודות לו, מגרדות לו, והוא בעיקר לא רוצה לבי זבו עליהן כסף. גרוע מזה, לפעמים ההסכמה שבשתיקה שלו לקניית טי שירט בודדת עבורו מהווה עילה לכניסה מאוחר יותר לבוטיק בגדי נשים, שם הפריטים יקרים הרבה יותר והקנייה ארוכה יותר. נסה להימנע.

איור: עובדיה בנישו

אירוח

למשפט "מזמן לא הזמנו את המשפחה שלי" יש השלכות חמורות, וכל האמצעים כשרים כדי להפוך את הקערה, להעביר את המפגש ולהפוך ממארח עייף לאורח מתלונן. יש כמובן גברים בשלנים ומשקיענים שיראו באירוע כזה אתגר קולינרי וחברתי, אבל אנשים נורמליים רואים בבישול ובאירוח עול וטרחה מיותרים שבהם רבה העלות על התור עלת, אם בכלל יש כזו. ההכנות לאירוח כזה יכללו כנראה אישה שהופכת מטיפוס עדין ושלי לרס"ר מטבח עצבני בבסיס טירונים, והגבר הסמכותי יתפקד כנער שליחויות מפוחה, שיישלח לאסוף זר פרחים מהמשתלה, יסונג'ר כמה פעמים לסופר כי בפעם הקודמת היא שכחה בזיליקום, יתבקש להוציא כיסאות ושולחן מתקפל, להצליח ליישר אותו בלי לחפש הוראות הקמה באינטרנט, להתלבש כמו בן אדם ולהיות נחמד למשפחה. מבחינתו, מה היה רע בעוד ערב שקט מול "אולפן שישי" עם פרוסת חלה, גבינה צהובה, כוס

טור זה מיועד כמובן לגברים ולנשים כאחד ואין לראות בו חלילה מזימה מגדרית, אלא שמניסיוני התכונות שיתוארו כאן אופייניות יותר לגברים מאשר לנשים, ולהפך, ועם הזוגות המודרניים שאצלם זה הפוך, קבלו את שליחתי. כל גבר נשוי מכיר את זה: אנחנו יצורים מקובעים ומסורבלים, לא אוהבים שמזיזים אותנו מאזור הנוחות והמנוחה, קשה לנו עם שינויים ולכן אנחנו מעדיפים לצמצם רפורמות ולדלל יוזמות שעלולות לפגוע בערכי יסוד כמו קריאת עיתון בשי-רותים, צפייה בכדורגל או רביצה בטרנינג קרוע על הספה. לא ברור מאיפה זה מגיע – האם נולדנו טוסי יאור או שרכי

שנו את התכונה הזו עם השנים ועם ההתפתחויות בעולם המזרנים – אבל אם אני מפשפש בזיכרונות ילדותי, אני נאלץ להודות שהייתי כזה עוד כשאמא שלי ביקשה ממני לעשות דברים בכיתה ו'. "סדר את החדר שלך!" – "למה עכשיו? אני לומד" (פחחה, לומד לחרוט על הקיר). "לך למכולת" – "בשביל מה? יש מלא אוכל בבית". "תערוך את השולחן" – "בשביל מה? במילא אין אוכל בבית".

אחר כך, כשהתגייסנו, הצבא שדרג את יכולות ההתחמקות שלנו לדרגת אמנות, כולל תירוצים אידיוטיים ומוגזמים, כמו הריגת סבתות שכבר מתו הרבה קודם, והמצטיינים בתחום גם זייפו גימלים ופטורים ממטלות שונות, כולל טענות שאתה לא יכול לשטוף סירים במי טבח כי אתה אלרגי למים. כחייל, אתה למד שהשירות הוא בעצם משחק על זמן ואם תצליח לזוז כמה שפחות במהלך שלוש שנים בלי למשוך את תשומת הלב של המערכת, שיחקת אותה.

נישואים הם משחק הרבה יותר ארוך ומורכב, וככל שהזוגיות מתארכת, כך גם התירוצים הולכים ונש" חקים, השקרים הקטנים חוזרים על עצמם והבלופים הופכים צפויים ונטולי ריגוש. שוב הנשים מייצרות יוזמות והגברים מחפשים דרכים לבטל או לדחות אותן באופן אלגנטי, או לפחות עד כמה שמישהו שמסתובב בבית בתחתונים ובחולצה עם כתמים של טחינה, יכול לעשות משהו אלגנטי.

זה מתחיל מהפעלות קטנות ויכול להגיע לקטסטרוף פות משנות חיים, לכן חשוב להיות יצירתי ולא לשקוט על השמרים והתירוצים. פתרונות של ממש אין לי, אבל חשוב לפחות לשים לב ולנסות לנטרל את המוקשים מבעוד מועד כפי יכולתך, סגנון וכישרונך. יש גב"רים שמייד עם תחילת הנישואים יעמידו פני אידיוטים גמורים וייתנו לבת הזוג תחושה שמדובר בחדל אישים במצב כל כך חמור שאין בכלל טעם לצפות או לבקש ממנו משהו. אלא שלמרות הנוחות של טקטיקת הט"מבל, הליכה לכיוון הזה עלולה להוביל לכדור שלג,

שכסיומו רעייתך תעבור לבעל אחר שהוא קצת פחות טמבל ועצלן וקצת יותר עשיר ומלא אנרגיה, שגם יסכים ללכת איתה לחוג ריקודי עם בלי לספר שכואבת לו הרגל והרופא אסר עליו לבצע צעד תימני.

ביגוד, הנעלה והלבשה תחתונה

משפט תמים כמו "אכפת לך לבוא איתי לקניון?" הוא פתח לצרה צרורה. החורף ממאן להגיע, העיר מלאה במבצעים של שלושה במאה, אהבת נעורייך הנצחית תיקח אותך לסיוור חנויות במסווה של "שותים קפה וחוזרים", וכשתגיעו לזירה תגיד פתאום את המשפט "אין לך בגדים". לעובדה שהארון שלך מפוצץ ובלי מקום לעוד זוג תחתונים אין שום קשר לא-מירה הזו, וגם לא לזה שמבחינתך תמיד תעדיף לזרוק עליך את הסוויטשירט סיום קורס מ"כים המתפורר שלך, אז למה בכלל צריך בגדים חדשים?

כולנו מכירים את המראה הזה. גבר עם מבט כבוי ומוכס